

Pane, ktorý si na nebi, zachovaj všetkým deťom mamy.

Nech ako cesto na chlebič im rastú v teple pod rukami.

Zachovaj nám rodičov oboch, mocný Pane, veď dve ruky od Teba máme.

Dve rúčky deťom stvoril Boh: pre ocka jednu, druhú mame.

Milé mamičky, staré mamy,

je také slovo, kratučké, milé, láskavé. Slovo, ktoré sa každé batolo naučí vysloviť ako prvé. Je ospievané v poézii, zhmotnené v umení a navždy zachované v každom srdci – matka, mama - to je láska sama, prevtelená do ženy, je to láska, ktorá nás sprevádza celým životom. Je nevýslovne trpezlivá, chápacá, milá a obetavá. Naša mama, ktorá nám ofúkava naše boliestky, ktorá sa teší z našich úspechov, ktorá sa trápi pre naše starosti a to aj dnes, keď sme už dávno vyrástli z detských dupačiek... Mama - pracovitá, kamarátska, starostlivá, trpezlivá, obetavá, láskavá, milujúca, odpúšťajúca, oddaná...

Pri slove - mama si každý z nás predstaví svoju matku. Milú a dobrotivú, ktorá bdela pri našej postel'ke, keď sme ochoreli, ktorá sa tešila z našich prvých krôčikov a ofúkala kolienko, keď sme spadli, ktorá pritúlila, zovrela v náručí, plakala s nami, keď sme už dospelí a bolo nám ťažko. Bola a je to mama, ktorá vedela a vie dať slovám najkrajšiu a najláskavejšiu podobu. A je to tá istá mama, ktorej slová sme toľkokrát nevzali vážne, a potom sme ju s ľútosťou prosili o odpustenie.

Drahé naše mamy a staré mamy,

Deň matiek je príležitosťou poďakovať za všetku tú vrelú lásku, za nehu a starostlivosť, ktorou každá matka zahrňuje svoje deti, za opateru a nekonečnú trpezlivosť a obetavosť. V mene Vašich detí Vám chcem poďakovať za každú rozprávku, ktorou ste obohatili a ozvláštnili detskú dušu. Za každú pieseň, zaspievanú s láskou nad kolískou. Za každý bozk na dobrú noc a za každé ráno a každý deň s mamou. Za strach o dieťa, keď sa zmietalo v horúčke, za každé slovo, ktoré ste svoje dieťa naučili. I za to, že svoje deti učíte viere a láske, že každý deň im odovzdávate kus seba. Za to, že držíte nad nimi ochranné ruky, keď kráčajú životom. Aj za to, že keď z tej správnej cesty niekedy vybočia, pomáhate im znova nájsť správny smer. Tiež za to, že stojíte pri nich v dobrom aj v zlom a že Vaše láskavé oči neochvejne sledujú každý ich krok.

Milan Rúfus vo svojej Modlitbe za rodičov v závere hovorí - ... veď dve rúčky od Teba máme, dve rúčky deťom stvoril Boh: pre ocka jednu, druhú mame. Nuž každému dieťaťu želim za každú mamu, aby ich rúčky nikdy nezostali prázdne, aby sa Vás mohli celý život držať obidvomi, lebo je to naozaj tak, že matkine ruky sú nikým a ničím nenahraditeľné.

Milé mamy a staré mamy,

prajem Vám, aby ste zo svojich detí a zo svojich vnúčat mali vždy radosť. Ak sa vo vašich očiach niekedy kvôli nim objavia slzy, nech sú to len slzy šťastia. Ale ešte malú spomienku: Možno sa mnohé matky na svoje veľké a dospelé deti dívajú z diaľav iného sveta... Nuž, spomeňme si aj na nich, hoci odišli do večnosti. Ich lásku budeme vždy a navždy cítiť vo svojom srdci.